

SAU 5 NĂM, THẬT LÀM BỒ-TÁT

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Giảng ngày: 23/8/2001

Giảng tại: Tịnh tông học hội Úc châu

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Chư vị đồng học, chào mọi người!

Việc dựng công lập nghiệp trong thế gian và xuất thế gian, điều kiện quan trọng nhất chính là sự hòa thuận giữa người với người, được gọi là “gia hòa vạn sự hưng”. Làm thế nào mới có thể làm được hòa thuận? Điều kiện tiên quyết là nhất định phải đối xử bình đẳng. Bình đẳng có dáng vẻ ra sao? Hạ mình mà tôn người. Bạn xem Thích-ca Mâu-ni Phật đã làm mô phạm cho chúng ta: bản thân ngài khiêm tốn, hạ mình tôn người, đây gọi là đối xử bình đẳng. Nếu đối xử bình đẳng mà “tôi cao bằng bạn, bạn nhằm nhò gì!” thì không thể chung sống hòa thuận được. Chúng ta lại xem “53 tham học” trong kinh Hoa Nghiêm, bản thân mỗi một vị thiện tri thức đều khiêm tốn, bạn thấy đề mục sau cùng chính là “hạ mình khiêm tốn, đề cao người khác”, tôn người khác lên, tán thán người khác. Do đó, thế giới Hoa Tạng là một thế giới tốt đẹp, còn Tịnh độ của Di-đà được gọi là thế giới Cực Lạc, vì sao vậy? Vì mọi người đều có thể hạ mình khiêm tốn và tôn trọng người khác. Nếu trong lòng chúng ta vẫn cảm thấy “tôi giỏi hơn người, họ không bằng tôi”, thì đó là tâm của phàm phu trong lục đạo, không phải là tâm của Bồ-tát, cũng không phải là tâm xuất ly. Xuất ly là gì? Là xuất ly sanh tử luân hồi trong lục đạo. Đây không phải là tâm xuất ly, dùng loại tâm này để học Phật thì không thể thoát sanh tử, niệm Phật không thể vãng sanh thế giới Cực Lạc được, vì sao vậy? Vì tâm của bạn là tâm luân hồi. Mang tâm luân hồi học Phật thì vẫn ở trong lục đạo luân hồi, chẳng qua là tu được một chút phước báo mà thôi, nhất định phải hiểu đạo lý này.

Cả đời tôi đều vâng giữ lời dạy của thầy Lý. Bất luận giảng kinh thuyết pháp ở nơi nào, nhận lời thỉnh mời của người khác, nếu như nơi đó bất hòa, thầy Lý liền dặn tôi: “Mau chóng rời đi!” Đừng để xảy ra tranh cãi lớn, chỉ cần phát hiện lòng người ở đó bất bình, trong tâm có tranh chấp, hãy nhanh chóng rời đi. Để giữ lấy

điều gì? Để sau này còn dễ bề gặp mặt, một khi trở mặt rồi thì sau này rất khó nhìn nhau. Phải quan sát lời nói và sắc mặt của người khác! Nhất định phải hiểu đạo lý này. Bất luận đạo tràng nào cũng vậy, tôi xác thực đối xử với tất cả đạo tràng một cách bình đẳng, tôi cũng không có mấy may lưu luyện nào, nơi nào hòa thuận, tôi rất vui đến bên đó cùng mọi người tham học. Nếu có hơi chút bất hòa, tôi sẽ lập tức rời đi. Tôi tuyệt đối sẽ không phá hoại bất kỳ đoàn thể nào, cũng tuyệt đối không có chuyện không tôn trọng bất kỳ đoàn thể nào, dù là đoàn thể của ma quỷ, tôi cũng tôn trọng họ, tôi sẽ không nói một lời không hay nào về họ.

Tu hành là sửa chính mình, thành tựu chính mình. Thành tựu chính mình chính là thành tựu người khác. Bạn hỏi vì sao? Bởi vì thành tựu chính mình thì sẽ có sức ảnh hưởng. Sức ảnh hưởng này lớn đến mức nào, thời gian ảnh hưởng bao lâu, đều là lợi ích cho chúng sanh. Nếu phạm vi ảnh hưởng càng rộng lớn thì bạn giúp đỡ chúng sanh càng nhiều; nếu thời gian ảnh hưởng càng dài, bạn sẽ giúp chúng sanh đời sau càng nhiều. Đừng cho rằng đời sống riêng tư của mình, việc mặc áo ăn cơm, từng chút một đều không đáng kể, sai rồi! Từng việc nhỏ nhất đều ảnh hưởng đến rất nhiều chúng sanh. Người không nhìn thấy bạn, nhưng quỷ có thể nhìn thấy. Chúng sanh trong pháp giới vô lượng vô biên, có quá nhiều thứ mà mắt thịt của chúng ta không nhìn thấy. Chúng ta không nhìn thấy họ, nhưng họ có thể nhìn thấy chúng ta. Người xưa thường dạy chúng ta “ngẩng đầu ba thước có thần minh”, đó không phải là giả, mà là thật. Mỗi khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của chúng ta đều phải xứng đáng với Phật Bồ-tát, xứng đáng với trời đất quỷ thần, xứng đáng với cha mẹ của chính mình, xứng đáng với tổ tiên của chính mình. Bạn phải thường xuyên nghĩ như vậy, tâm của bạn sẽ trở nên chân thật, bạn sẽ không còn tà niệm, bạn sẽ giảm được rất nhiều lỗi lầm.

Việc xây dựng đạo tràng này ở đây, đồng học các bạn lắng lòng suy nghĩ thì sẽ biết, là do Phật Bồ-tát kiến tạo, hết thầy hộ pháp quỷ thần trợ giúp. Chúng ta làm gì có năng lực! Vì sao Phật Bồ-tát lại nhìn trúng những người chúng ta? Vì chúng ta vẫn còn một chút thiện căn, thiện căn vẫn chưa đoạn mất, vì sao vậy? Vì khi nghe đến những thiện pháp, dù không làm được, song vẫn có chút tâm hoan hỷ, vẫn có chút lòng hướng về, thiện căn của bạn vẫn chưa chết. Cái còn thiếu hiện nay là hoàn cảnh tốt. Các bạn thấy Thành hoàng đến quy y, quỷ thần đến quy y, hôm qua tôi đã in ảnh quy y ấy ra một tấm, mang qua bên này cho các bạn làm tư liệu, còn chúng nhận quy y đã gửi về Trung Quốc đại lục để hóa đi. Những lời mà các vị quỷ thần

này nhập vào thân để nói, đoạn phim ghi lại, các bạn cũng đều nghe rồi. Nếu chúng ta không hết lòng làm, thì ngay cả quỷ, chúng ta cũng không bằng! Thật là hổ thẹn. Vì sao chúng ta làm không thành công, làm không tốt? Vì sợ chịu khổ, ưa sĩ diện, tâm tự tôn, đây đều là chướng ngại, đều là ma chướng. Bản thân không chịu thiệt thòi để thành tựu đạo tràng, thành tựu Phật pháp, thành tựu chúng sanh, không có ý niệm này.

Hiện tại ở đây, việc sửa chữa phòng ốc về cơ bản đã hoàn tất, giảng đường, niệm Phật đường đã có thể sử dụng. Ngay cả đồng học bên Singapore cũng hỏi tôi: “Thưa pháp sư, khi nào học viện Tịnh tông Úc châu của ngài khai giảng?” Tôi nói với họ rằng chúng tôi đã khai giảng rồi. Ban đầu tôi nghĩ, sau khi đạo tràng được xây dựng xong, mọi thứ đều ổn thỏa, tôi sẽ giao lại hết cho các bạn, còn tôi muốn đến thế giới Cực Lạc, không muốn ở lại đây nữa. Người ở nơi này vong ân phụ nghĩa, không biết phải trái, thực sự khiến người nản lòng! Chúng ta đối với mọi người bằng tấm lòng chân thành nhất, còn họ đối với chúng ta bằng tâm gì? Chúng ta tuyệt đối không đánh mất tâm từ bi, ngày nào chúng sanh hồi tâm chuyển ý, ngày đó chúng ta sẽ trở lại. Lần này tôi không ngờ lại có nhiều quỷ thần đến thỉnh cầu như vậy. Họ đến nói với tôi rằng, mặc dù ở nhân gian không có người thật sự tu hành, nhưng ở cõi quỷ có người thật sự tu hành. Chuyện này tôi rõ, tôi biết, nhưng khi họ nói với tôi như vậy, đã chứng thực những gì tôi cảm nhận được là sự thật, không hề sai. Song không biết rằng những vị ở cõi quỷ lại tu hành nghiêm túc, nỗ lực như vậy, người vãng sanh lại nhiều đến thế. Điều này khó được, tương đối chẳng dễ dàng! Thế nhưng những lời này không thể nói ra bên ngoài, nói ra thì sao? Người ta sẽ nói bạn tuyên truyền mê tín, dựng chuyện quỷ thần, tạo ra mê tín. Dù sự thật bày ra ngay đây cũng không được nói.

Nếu chúng ta muốn thật sự thành tựu, thì bản thân nhất định phải khiêm tốn hạ mình, đây là điều kiện đầu tiên; nhất định phải có thể chịu khổ, không chịu được khổ thì không thể thành tựu. Đạo tràng dù xây đẹp đến đâu, xây giống như hoàng cung, giống như thiên cung cũng đều vô dụng, đáng sanh tử như thế nào vẫn là sanh tử như thế ấy, đáng đọa tam đồ vẫn cứ đọa tam đồ, mọi người phải hiểu đạo lý này, hiểu rõ những chân tướng sự thật này.

Khi tôi dạy học ở Singapore, có một chút thành tựu, thành tựu nhỏ, quỷ thần đều nói rất rõ, dù họ không nói thì tôi cũng biết, là do họ nói ra, nhưng đều là giả,

đều không phải thật, vẫn là tự tư tự lợi, vẫn là làm chuyện danh văn lợi dưỡng, vẫn là tham đắm hưởng thụ ngũ dục lục trần. Do đó, việc dạy học của chúng tôi bên đó chỉ là truyền thụ phương pháp, kinh nghiệm và tâm đắc giảng kinh trên bục giảng, chỉ truyền thụ những điều này, chứ không thể nói về “đạo”. Phương pháp tu học chân chính, nếu bạn mang ra, sẽ không có ai muốn tiếp nhận. Lão cư sĩ Lý Bình Nam ở Đài Trung 38 năm, tôi là học trò của thầy, thầy xem tôi như tri kỷ, vô cùng hiếm có! Thầy không bao giờ chịu nói về phương pháp tu học chân chính, nói ra cũng bằng thừa, nói ra còn khiến người nghi ngờ, phỉ báng, chê cười, khiến tất cả chúng sanh tạo tội nghiệp càng nặng hơn. Không nói mới là từ bi.

Ngày nay, chúng ta có được hoàn cảnh này, hy vọng những ai đến đây tu hành đều thật sự tu hành. Tôi đến bên này, thời gian của tôi cũng có hạn, không phải là một đời một kiếp, không phải vậy. Hy vọng mọi người trong vòng 5 năm có thể thành tựu, việc này có kỳ hạn. Tổ sư, đại đức xưa nay đặt ra “5 năm học giới”. “Học giới” này không phải là học giới luật, mà là tuân thủ lời dạy của thầy. Lời dạy của thầy không phải là lời dạy của tôi, mà là phương pháp xưa được tổ tổ tương truyền từ tôn giả A-nan mãi cho đến ngày nay, học tập không gián đoạn.

Thực ra mà nói, phương pháp này phải tìm từ cội nguồn, Bồ-tát Đại Thế Chí nói “nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm tiếp nối”. Cho nên, lão cư sĩ Hạ Liên Cư đã viết trong Tịnh Tu Tiếp Yếu rằng: “Sơ tổ của Tịnh tông là Bồ-tát Đại Thế Chí”, tôi đọc đến câu này, tôi dựng tóc gáy, từ trước đến nay chưa có ai nói như vậy. Chúng ta nhắc đến sơ tổ của Tịnh tông thì đều nói đến đại sư Huệ Viễn ở Lô Sơn, còn người mà ngài đề xướng lại là Bồ-tát Đại Thế Chí. Bồ-tát Đại Thế Chí là vị đầu tiên trong tạng hư không khắp pháp giới đề xướng Tịnh tông, nói ngài là sơ tổ Tịnh tông, không sai! Ngài là sơ tổ khởi thủy, sơ tổ của pháp giới. Sơ tổ của thế giới Ta-bà là Bồ-tát Phổ Hiền, điều này tôi đã nhận thức được từ lâu. Khi Thích-ca Mâu-ni Phật thị hiện thành đạo, bộ đầu tiên ngài giảng là kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm, trong đó “Bồ-tát Phổ Hiền dùng mười đại nguyện vương dẫn về Cực Lạc”. Ngài Phổ Hiền là sơ tổ của thế giới Ta-bà, còn đại sư Huệ Viễn là sơ tổ của Tịnh tông Trung Quốc. Trước đây khi tôi ở Mỹ, lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ đã nói với tôi: “Pháp sư Tịnh Không, thầy chính là sơ tổ Tịnh tông ở Mỹ”. Do vậy chúng ta có ba vị sơ tổ, Bồ-tát Đại Thế Chí, Bồ-tát Phổ Hiền và đại sư Huệ Viễn, một mạch truyền thừa. Những phương pháp, nguyên lý, nguyên tắc của các ngài thông với hết thầy pháp, không chỉ riêng Tịnh tông, mà bất kỳ pháp môn nào cũng không ngoại lệ.

Tu học Phật pháp là tu học điều gì? Quý vị phải biết, đó là tam học: giới, định, tuệ! Tiêu chuẩn trong 5 năm của chúng ta, trong 5 năm muốn thành tựu điều gì? Thành tựu tam học giới định tuệ. “Giới” là tuân thủ nguyên tắc của Bồ-tát Đại Thế Chí “nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm tiếp nối”, tám chữ này chính là giới. “Nhiếp trọn sáu căn”, nói theo hiện nay thì “buông xuống vạn duyên” chính là “nhiếp trọn sáu căn”. Buông xuống như thế nào? Buông xuống tất cả pháp thế gian lẫn xuất thế gian, không được để trong tâm. Sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần, bất luận là Phật pháp hay thế pháp, đều không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước, đó chính là “nhiếp trọn sáu căn”. “Tịnh niệm tiếp nối” là đối với pháp mà Phật và chư tổ đã truyền lại, không có hoài nghi. Không hoài nghi, không xen tạp chính là tịnh niệm. Hễ hoài nghi thì niệm của bạn không tịnh; xen tạp thì niệm của bạn cũng không tịnh. Làm được không hoài nghi, không xen tạp. “Tiếp nối” là không gián đoạn, 24 giờ không gián đoạn. Ai đã làm mẫu cho chúng ta? Tỳ-kheo Cát Tường Vân trong kinh Hoa Nghiêm, tỳ-kheo Đức Vân trong Bát Thập Hoa Nghiêm đã làm gương cho chúng ta. Hình mẫu này chính là “bát-chu tam-muội” được truyền sau này.

“Bát-chu tam-muội” chú trọng việc không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn. Mỗi kỳ tu hành là 90 ngày, 90 ngày không được ngủ, không được ngồi. Cho nên, “bát-chu” còn được gọi là “Phật lập tam-muội”. Có thể đứng, có thể đi, nhưng không được ngồi, đương nhiên càng không được nằm. 90 ngày không ngủ, không nghỉ, ngày đêm không gián đoạn, đây là một kỳ. Hiện nay ở Trung Quốc đại lục vẫn còn. Họ có thể tu ba, hoặc bảy, thậm chí mười kỳ “bát-chu tam-muội”. Mười kỳ là 300 ngày, 300 ngày không ngủ không nghỉ! Ở Trung Quốc đại lục vẫn còn, thật sự rất cù khô! Nếu bạn sợ khổ thì không được. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên kể cho tôi nghe, ông ấy ở Trung Quốc đại lục đã tận mắt thấy tỳ-kheo-ni Thường Huệ ở Trường Xuân, ngoài 60 tuổi, chưa đến 70, bà cũng tu “bát-chu”. Bà chưa hẳn là “bát-chu”, vì có khi cũng ngồi một chút, nhưng bà tuyệt đối không ngủ, liên tục mười mấy kỳ. Nhiều người không tin, đến bên đó xem, luân phiên đến xem, quả nhiên không sai, ngày đêm không nghỉ ngơi. Bồ-tát đang thị hiện biểu diễn cho chúng ta xem, đó gọi là tu hành. Chúng ta hơi một chút không vừa ý là trong lòng liền khởi tâm sân hận, thấy người khác có chút ưu điểm thì sanh tâm đố kỵ, như vậy được sao? Đó là nghiệp địa ngục! Cũng là tu đạo, nhưng là tu địa ngục đạo, không phải Bồ-tát đạo.

Chúng ta biết nghiệp chướng của mình nặng, phương pháp niệm Phật của tỳ-kheo Cát Tường Vân chúng ta không làm được, đành bắt đắc dĩ chọn cái thấp hơn. Chúng ta dùng lời dạy của Mã Tổ, đại sư Bách Trượng, 16 tiếng mỗi ngày, 8 tiếng học giáo lý, 8 tiếng niệm Phật. Chúng ta là Tịnh tông, phương pháp tu hành của Tịnh tông là chấp trì danh hiệu, mỗi ngày 8 tiếng. Hy vọng trong 8 tiếng này có thể làm giống với hình thức “bát-chu tam-muội”, kinh hành, lễ bái, đứng ngồi xuống, mỗi ngày 8 tiếng. Phân bổ 8 tiếng như sau: buổi sáng 3 tiếng, buổi tối 3 tiếng, buổi trưa 2 tiếng. Buổi trưa sau khi ăn cơm xong thì kinh hành, kinh hành trong niệm Phật đường, đi vòng quanh niệm Phật 2 tiếng, tổng cộng 8 tiếng. Học giáo lý như thế nào? Tôi đem phương pháp mà thầy truyền lại cho tôi nói với các bạn, đó chính là lặp lại, lặp đi lặp lại từng biến một, “thâm nhập một môn, huân tu lâu dài”.

Học bộ kinh nào? Các bạn thích học kinh nào thì học kinh đó, không nhất thiết phải giống nhau. Thời gian 5 năm chỉ học một bộ kinh! Tôi muốn học kinh Di-đà thì tôi sẽ chuyên đọc kinh Di-đà, chuyên nghe kinh Di-đà, nghe từng lần một. Nghe như thế nào? Mỗi ngày nghe một băng ghi âm, hiện nay đã làm thành đĩa, một đĩa là một giờ, mỗi ngày phải nghe 8 lần, nghe đi nghe lại 8 lần. Có cần nghiên cứu thảo luận hay không? Không cần, vì sao vậy? Hễ có nghiên cứu thảo luận thì tam học giới định tuệ của bạn sẽ bị phá hoại. Không nghiên cứu, không thảo luận, bạn tập trung hoàn toàn tinh thần và ý chí của mình, đây chính là tu định.

Người có căn tánh nhạy bén thì 3 năm sẽ khai ngộ. Căn tánh bậc trung thì kém hơn một chút, 5 năm sẽ khai ngộ. Sau khi khai ngộ, bạn lại xem Đại tạng kinh, ba tháng sẽ thông suốt. Bạn mở quyển kinh ra, từng chữ từng câu trong kinh đều vô lượng nghĩa. Thông rồi! Tinh thông! “Tinh” là không tạp, hễ xen tạp thì “tinh” sẽ không còn, “thông” cũng không còn. Nếu bạn học Quốc học Trung Quốc, bạn hãy dùng phương pháp này. Trong vòng 5 năm, học 100 bài cổ văn, cũng là phương pháp này. Mỗi ngày 8 lần, một bài cổ văn cũng nghe 8 lần mỗi ngày. Sau 5 năm, 100 bài này bạn thông suốt rồi thì khi đó cả bộ Tứ Khố Toàn Thư bạn sẽ hoàn toàn thông suốt, không có một chút chướng ngại nào. Tương lai bạn có thể trở thành đại sư Tứ Khố của Trung Quốc trên toàn thế giới, bạn sẽ có năng lực truyền thụ. Nếu hôm nay bạn vẫn còn tạp tu, cái gì cũng muốn học, thì học 500 năm bạn cũng không thông. Ai hiểu được bí quyết này? Ai tin bí quyết này? Người nào tin thì người đó có phước.

Mỗi ngày niệm Phật 8 tiếng ở niệm Phật đường. Chúng ta học giáo lý, buổi sáng 4 tiếng, buổi chiều 4 tiếng. Không phải “nghiên cứu”, mà là học tập, lặp đi lặp lại từng lần một. Với quy định như vậy thì cho bạn thời gian ăn cơm khoảng 1 tiếng. Ăn cơm, giặt quần áo, dọn dẹp lặt vặt mất 3 tiếng, mỗi ngày ngủ 5 tiếng. Phải tu khổ hạnh! Không khổ thì không thành tựu. Nỗi khổ mà chúng ta chịu so với người xưa thì kém xa, không bằng họ. Chúng ta còn có 5 tiếng để ngủ, họ thì không, họ không có một phút nào để ngủ. Đó là người thượng thượng căn, chúng ta là người trung hạ căn, mỗi ngày vẫn cần 5 tiếng để ngủ. Nếu bạn ngủ mê mết 10 tiếng mỗi ngày thì coi như xong, bạn sẽ không thành tựu được gì.

Lần này tôi đến đây, chủ yếu là truyền lại phương pháp này cho các bạn. Các bạn tự mình chọn kinh, Nho hay Phật đều tốt, chúng ta đều phải hoằng dương. Nếu chọn Tứ Thư cũng được, Đại Học, Trung Dung, Luận Ngữ, Mạnh Tử. Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo mà chúng tôi giảng gần đây cũng được, đừng cho rằng bộ kinh này nhỏ. Thực ra, mỗi bộ kinh đều không có lớn nhỏ, không có dài ngắn. Một bộ kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo có thể giảng 10 năm, một bộ kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm cũng có thể giảng xong trong một tháng. Nếu bạn thật sự tinh thông thì tất cả kinh luận bạn đều có thể giảng sâu, có thể giảng cạn, có thể giảng dài, có thể giảng ngắn, bạn đạt được đại tự tại!

Nhất định phải làm thật, không được làm giả nữa. Làm giả, các bạn hãy nghe tin tức mà quý thần tiết lộ: tai nạn đến rồi thì thế giới sẽ là một đồng tro tàn! Bạn sẽ đi về đâu? Nhất định phải nhớ kỹ: lợi ích chúng sanh mới là thật sự lợi ích chính mình, lợi ích chính mình là thật sự hại chính mình. Hết thấy chúng sanh với mình là một thể, xem thường chúng sanh là xem thường chính mình, sỉ nhục chúng sanh là sỉ nhục chính mình, đây là đạo lý nhất định. Lừa dối người khác nhất định là tự lừa dối mình, người không tự gạt mình thì tuyệt đối không gạt người. Kính yêu người khác là thật sự kính yêu mình, tôn trọng người khác là thật sự tôn trọng mình. Những lời này hiện nay không có ai nói nữa, mà có nói cũng không ai hiểu.

Lớp đào tạo của chúng tôi ở Singapore là thời gian ngắn, khóa đầu tiên là 3 tháng, đến khóa thứ 5 mới kéo dài thành nửa năm. Sau này có lẽ mỗi khóa đều là nửa năm. Khóa thứ 5 tôi không dạy nữa, để các đồng học của các khóa trước đó phụ trách giảng dạy. Dạy rất tốt, thành tích khá, tôi nhìn thấy rất hài lòng. Do vậy, tôi rời Singapore không phải là thiếu trách nhiệm. Singapore vẫn tiếp tục tổ chức lớp đào

tạo, vì đã có giáo viên rồi nên tôi mới có thể rời đi. Nếu không có giáo viên mà tôi rời đi là có lỗi với mọi người. Do đó, những đồng học tham gia giảng dạy của khóa thứ 5, tôi đã đề nghị cư sĩ Lý Mộc Nguyên mời họ làm giảng sư. Những học sinh ưu tú nào của khóa thứ 5 đồng ý ở lại thì mời họ làm trợ giáo, đưa họ vào hệ thống. Hiện nay, họ với tư cách là giảng sư, sau ba năm, sẽ được thăng lên làm phó giáo sư. Khóa thứ 6, thứ 7, thứ 8, đến khóa thứ 9, địa vị của họ chính là phó giáo sư. Khóa thứ 10, thứ 11, thứ 12, đến khóa thứ 12 thì chính thức mời họ làm giáo sư. Bằng cách này, chúng ta sẽ giữ lại được những đồng học ưu tú, tâm của họ sẽ an, lớp đào tạo này ở Singapore có thể tiếp tục làm lâu dài.

Phương pháp dạy học ở đây của chúng ta khác với bên đó. Bên đó là lớp ngắn hạn, chúng ta bên này là lớp dài hạn. Ở bên đó chú trọng vào kỹ thuật giảng kinh dạy học, còn chúng ta bên này chú trọng vào việc khai ngộ, chú trọng vào việc minh tâm kiến tánh, không lấy việc giảng kinh thuyết pháp làm mục đích. Chúng tôi bên này thật sự dạy bạn đạt được niệm Phật tam-muội, dùng lời trong kinh Di-đà mà nói, là đạt được “nhất tâm bất loạn”. Các bạn ở đây trong thời gian 5 năm phải chứng đắc nhất tâm bất loạn. Bạn ở lại nơi này là đúng rồi, ở đây chúng tôi cung cấp một hoàn cảnh tu học như vậy, trình độ thấp nhất của nhất tâm bất loạn, hạ phẩm là công phu thành phiền. Đạt được công phu thành phiền, bạn vẫn sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc một cách tự tại, muốn đi lúc nào thì đi lúc đó, muốn ở lại thêm vài ngày cũng không sao, đến đi tự do. Trung phẩm là sự nhất tâm bất loạn; thượng phẩm là lý nhất tâm bất loạn. Quý vị phải biết, thượng phẩm thì mới đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh.

Ba đến năm năm có khả năng không? Có thể! Ví dụ rất nhiều, bạn xem Ngũ Đăng Hội Nguyên, bạn xem Tịnh Độ Thánh Hiền Lục thì sẽ biết. Vì sao người ta có thể thành tựu? Chính là giữ vững phương pháp này: “Nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm tiếp nối”. Đến khi bạn thành tựu, bất luận ở trong hoàn cảnh nào, sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần bên ngoài, thực sự không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước, đã đạt được tam-muội rồi! Đạt được tam-muội liền khai trí tuệ. Bản thân khai trí tuệ rồi thì mới có năng lực dạy người khác, chính mình chưa khai trí tuệ, dạy người khác thì chỉ là suy nghĩ vẩn vơ. Nghiên cứu thảo luận, nói một cách khó nghe, là nói linh ta linh tinh. Phật Bồ-tát, cổ thánh tiên hiền, những cổ nhân Trung Quốc, cổ thánh tiên hiền, các ngài đều lưu xuất ra những lời từ trong tâm tánh. Còn chúng ta dùng tâm ý thức, tâm vọng tưởng để thảo luận, không phải

nói linh ta linh tinh thì là gì? Nói năng tùy tiện, phê bình cổ nhân, phê bình Phật Bồ-tát, còn ra thể thống gì! Tội lỗi tày trời! Việc quan trọng là trước hết phải cầu khai ngộ, trước hết phải tu định.

Giới luật căn bản mà Phật chế định cho chúng ta, thời thời khắc khắc phải ghi nhớ, phải luôn luôn phản tỉnh, luôn luôn thực hành. Giới luật căn bản là: tam quy, ngũ giới, thập thiện; đừng làm những thứ khác, trong vòng 5 năm, ba điều này bạn có thể đạt được 70 điểm, thì bạn được gọi là “thầy của trời người”. 70 điểm là hạ phẩm, 80 điểm là trung phẩm, 90 điểm là thượng phẩm, phải thật sự làm được! Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo chúng tôi đã giảng rồi, phải nghe nhiều. Do đó, đồng học các bạn chọn kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo là được. Kinh A-nan Vấn Sự Phật Cát Hung lần này đã giảng xong, tổng cộng giảng bao nhiêu giờ? 67 giờ, không dài không ngắn, cũng có thể chuyên tu bộ này. Thái Thượng Cầm Ứng Thiên cũng có thể chuyên tu, đối với việc cứu độ chúng sanh hiện nay, tiêu trừ kiếp nạn cho toàn thể giới, đều có hiệu quả vô cùng lớn. Liễu Phàm Tứ Huấn cũng có thể chọn. Các kinh điển của Tịnh tông chúng ta, như kinh Vô Lượng Thọ, kinh Di-đà, phẩm Phổ Hiền Hạnh Nguyện, chương Đại Thế Chí Viên Thông, đều có thể học tập. Hy vọng chỉ học một bộ, đừng học hai bộ. Nếu có hai ba đồng học cùng học một bộ kinh thì lập thành một nhóm nhỏ, mỗi ngày cùng nhau nghe. Nhất định phải nghe đủ 8 tiếng, nghe 8 lần. Ngày hôm sau đổi sang đĩa khác, mỗi ngày nghe một đĩa, một đĩa nghe 8 tiếng.

Buông xuống vạn duyên, cho nên khi bạn ngồi nghe kinh là bạn đang tu giới, tu định, tu tuệ. “Tuệ” này là căn bản trí. “Căn bản trí” là “vô tri”, “bát-nhã vô tri”, khi khởi tác dụng thì “không gì không biết”. Khi không khởi tác dụng thì vô tri, vô tri là căn bản trí, không gì không biết gọi là “hậu đắc trí”. Trước phải có “căn bản” thì mới có “hậu đắc”, hậu đắc là cành lá, nếu không có căn bản thì lấy đâu ra trí tuệ? Trí tuệ từ đâu mà có? Trí tuệ từ tâm thanh tịnh mà sanh ra, từ thiền định mà sanh ra, từ nhất tâm bất loạn mà sanh ra. Nếu bạn không dụng công phu ở đây thì bạn sai rồi, thời gian của bạn đều trôi qua một cách vô ích, tiền đồ tương lai sẽ là một mảng u ám.

Do vậy, quý vị hãy nắm bắt thật tốt thời gian 5 năm này. 5 năm, người có căn tánh nhạy bén, dụng công dũng mãnh tinh tấn, đại khái 3 năm sẽ thành công, có thể sớm hơn 2 năm. Học viện Phật giáo của chúng ta khi nào khai giảng vậy? Sau 5 năm,

các bạn đã thành tựu tam học giới định tuệ rồi, các bạn sẽ là Bồ-tát thật sự, không phải là danh tự Bồ-tát. Trong Lục tức, hiện tại là danh tự Bồ-tát, hữu danh vô thực, là giả, không phải thật. Các bạn đã được nâng lên thành Bồ-tát “tương tự tức”, khi đó chúng ta có thể mở lớp ở học viện Phật giáo. Trong 3 năm này, nếu công phu của các bạn đặc lực thì là Bồ-tát ở địa vị “quán hạnh”. Nếu các bạn thật sự được niệm Phật tam-muội, thật sự khai trí tuệ, thì đó là Bồ-tát ở địa vị “tương tự tức”. Công đức, công phu, định lực, trí tuệ của các bạn ngang bằng với tứ thánh pháp giới, ngang bằng với A-la-hán, Bích-chi Phật và Bồ-tát quyền giáo, khi đó chúng ta mới có tư cách chính thức mở học viện Phật giáo, mở lớp dạy học. Nếu không thể nâng chính mình lên thành Bồ-tát “tương tự tức” thì không được! Chúng ta khai giảng chiêu sinh là làm lầm lạc con em người ta, là hại người! Tương lai sẽ đọa vào địa ngục tầng thứ 19!

Từ học viện mở rộng thành đại học, chúng tôi dự kiến là 20 năm. Sau 20 năm, học viện của chúng ta có thể mở rộng thành đại học. Cần bao nhiêu Bồ-tát? Ít nhất là 20 vị. 20 vị đạt được niệm Phật tam-muội, khai trí tuệ. Cho nên, đại học Phật giáo này khác với đại học thông thường, phương pháp giảng dạy của chúng ta không giống nhau, các môn học và mục tiêu tu học của chúng ta cũng không giống nhau. Đây là giáo học để trở thành thánh thành hiền, không phải là loại thông thường của thế gian, bằng tiến sĩ, cử nhân của họ không liên quan một chút gì đến chúng ta. Nơi này của chúng ta là để đạt được địa vị “quán hạnh”, “tương tự”, “phản chứng”. Mục tiêu của chúng ta là nhất định được địa vị phản chứng. Địa vị phản chứng là ra khỏi mười pháp giới, không chỉ ra khỏi lục đạo luân hồi, mà vượt thoát mười pháp giới. Quý vị phải biết, địa vị tương tự thì ra khỏi lục đạo, địa vị phản chứng thì ra khỏi mười pháp giới, chúng ta đặt mục tiêu ở đây. Trong 5 năm này hãy nỗ lực thật tốt, nếu không đạt được địa vị phản chứng thì ít nhất cũng đạt được địa vị tương tự, nhất định ra khỏi lục đạo.

Chỗ khó khăn nhất của phàm phu khi tu hành là gì? Là nghiệp chướng. Căn bản của nghiệp chướng là gì? Tự tư tự lợi là căn bản của nghiệp chướng. Phiền não đầu tiên là thân kiến, chấp trước thân này là mình, khởi tâm động niệm hết thấy đều vì mình, tự tư tự lợi. Cửa ải này không vượt qua được thì không có hy vọng, bạn không thể vào cửa. Sau khi vượt qua cửa ải này thì vào cửa sẽ rất thuận lợi, phải đột phá được cửa ải này, khởi tâm động niệm hãy nghĩ cho chúng sanh, nghĩ cho xã hội. Từng chút một trong cuộc sống của chúng ta có thể làm gương tốt cho mọi người

trong xã hội hay không? Nếu không thể làm gương tốt cho mọi người trong xã hội thì việc này không thể làm, lời này không thể nói, ý niệm này không thể khởi, đây gọi là thật tu hành. Thật tu hành, thật dụng công phu là gì? Là ở chỗ khởi tâm động niệm. Do đó trong học viện này của chúng ta, tất cả đều nói lời thật, tất cả đều thật tu hành. Nếu bạn cảm thấy điều này quá khó, không hợp ý bạn, bạn có thể rời đi. Nếu bạn có thể ở đây sanh tâm hoan hỷ thì chúng tôi hoan nghênh bạn! Chúng tôi hy vọng càng nhiều người thành tựu càng tốt. Những ai thật sự phát tâm muốn đến học, đừng sợ không có chỗ ở, chúng ta ở chật một chút cũng không sao, một phòng ở hai người, ba người, bốn người cũng được. Khi thật sự bắt đắc dĩ, chúng ta sẽ ở giường tầng. Phải chịu khổ, không chịu được khổ thì không thể thành tựu. Tôi đến đây là để tu đạo, sau 5 năm tôi sẽ làm Bồ-tát, sẽ thành tựu.

Về việc đạo tràng tương lai sẽ phát triển như thế nào, đó là việc của Phật Bồ-tát, không phải là việc của chúng ta. Chúng ta vẫn kiên trì không hóa duyên, không xin người khác một xu tiền nào. Phật Bồ-tát chăm sóc chúng ta, thần hộ pháp chăm sóc chúng ta. Nếu có nhân duyên, chúng tôi chuẩn bị mua một mảnh đất. Cư sĩ Từ hôm kia nói với tôi, ông ấy thấy một mảnh đất gần đây, hơn 280 mẫu Anh, vài ngày nữa ông ấy sẽ dẫn tôi đi xem. Các đồng học ở đây cũng đã xem hai mảnh, một mảnh 140 mẫu Anh, một mảnh 160 mẫu Anh, chúng ta đều có thể xem. Nếu như thích hợp, nếu giá tiền mà hiện nay chúng ta có thể chi trả được thì sẽ mua nó, đặt ở đó. Khi nào thì xây trường? Sau 5 năm, xem quý vị có phải đã từ phàm phu biến thành Bồ-tát, chuyển phàm thành thánh, chuyển mê thành ngộ hay không, rồi chúng ta sẽ xây trường. Khi có nhiều Bồ-tát, tôi ước tính nếu có được 20 Bồ-tát thì chúng ta sẽ mở đại học. Không có Bồ-tát thì không được! Bồ-tát không phải cầu mà có, mà phải tự mình trở thành Bồ-tát mới được. Cầu người khác làm Bồ-tát là sai, cầu Bồ-tát đến đây với chúng ta là sai, cầu chính mình trở thành Bồ-tát thì đúng.

Do vậy, các bạn thật làm, tôi sẽ ở đây giúp đỡ các bạn. Nhưng khi tôi ở đây, tôi nói với các bạn rồi, tôi sẽ giảng kinh trong phòng thu hình. Khi tôi giảng kinh trong phòng thu hình, các bạn không được nghe. Nếu các bạn nghe thì tam học giới định tuệ của các bạn sẽ hoàn toàn bị phá hoại, các bạn chỉ có thể chuyên tâm vào bộ kinh của mình. Tôi muốn học kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, tôi sẽ nỗ lực cả ngày lẫn đêm với kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, không nghe kinh Hoa Nghiêm. Một khi nghe Hoa Nghiêm thì kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo sẽ bị phá hoại. Tôi dạy các bạn là những lời tốt, là thật sự thành tựu các bạn. Vậy tôi giảng kinh Hoa Nghiêm thì ai

mới có thể đến nghe? Người chấp sự có thể nghe. Bạn tương lai phát tâm giảng dạy thì bạn không được nghe, bạn phải hoàn thành việc của chính mình. Thường trụ và các hộ pháp, những người không tham gia việc giảng dạy, những người phụ trách các công việc thông thường của thường trụ, những người này có thể nghe. Họ chỉ tham gia mỗi ngày 8 tiếng ở niệm Phật đường, họ không tham gia nghiên cứu kinh giáo, vì họ phải lo những công việc lặt vặt của thường trụ, nên họ có thể nghe kinh Hoa Nghiêm. Ngoài ra, sau này khi tôi sống ở đây, sẽ có rất nhiều người từ khắp nơi trên thế giới đến thăm. Khi họ đến, họ có thể nghe kinh Hoa Nghiêm, có thể nghe ở đây, ở trong giảng đường này. Chúng ta dùng hai màn hình lớn, dùng một màn hình lớn cũng được, ở bên trên tượng Phật, dùng một màn hình lớn, chúng ta có dây kéo lên. Bên niệm Phật đường cũng có thể lắp một màn hình lớn, có dùng hay không không quan trọng, lắp để dự phòng.

Tương lai chúng ta ở đây sẽ có một nhà hàng. Tôi qua đồng tu nói với tôi, nhà hàng giá rất cao, ban đầu ước tính 300.000 đô-la, nhưng đã tăng gấp đôi, cỡ 600.000 đô-la. 600.000 đô-la chúng ta cũng sẽ xây, nhất định phải xây. Vì nhà hàng này có thể mở cửa phục vụ bên ngoài, cho nên kết cấu và vật liệu bên trong đều phải được gia cố. Tôi nghe nói thiết bị phòng cháy chữa cháy cũng rất tốt, một phòng bị cháy cũng không ảnh hưởng đến phòng thứ hai. Ở đó có tổng cộng chín phòng, một phòng có thể đặt bốn giường, $4 \times 9 = 36$, tổng cộng có 36 giường, chúng ta sẽ dùng làm nơi chiêu đãi. Những người từ bên ngoài đến bên này để tham học ngắn hạn, đến bên này học một tuần, hai ba tuần, một hai tháng, chúng ta đều có thể dùng nơi chiêu đãi này để tiếp đãi họ.

Chúng ta thành tâm thành ý tu hành thật tốt, cầu Phật Bồ-tát, cầu cảm ứng. Tương lai khi có nhiều người hộ trì, chúng ta có đủ tài lực, tôi muốn cung cấp miễn phí bữa ăn tại nhà hàng này cho những người dân có thu nhập thấp, đây là đóng góp của chúng ta cho xã hội. Chúng tôi đã làm được điều này ở Cư Sĩ Lâm Singapore. Họ cung cấp bữa ăn miễn phí cho hơn 1.000 người mỗi ngày, họ có nhiều người, nhiều tình nguyện viên. Ở đây chúng ta không có nhiều người như vậy, cung cấp bữa ăn cho hơn 1.000 người mỗi ngày sẽ có vấn đề, nhưng chúng ta cúng dường bữa ăn cho 100 người thì không có vấn đề gì. Vì vậy, nhà hàng của chúng ta có thể treo một tấm biển: “Nhà hàng dành cho người thu nhập thấp”. Một số người có thân phận cao một chút, họ sẽ ngại vào, một khi họ bước vào thì “bạn là người nghèo, bạn là người thu nhập thấp!” Chúng ta cúng dường miễn phí, chúng ta nhất định phải chăm

sóc những người thu nhập thấp. Trong giai đoạn khởi đầu, chúng ta sẽ thử nghiệm, mỗi ngày có thể cúng dường cho 100 người, mỗi ngày chúng ta có thể phát số thứ tự, 100 số thứ tự, họ đến xếp hàng, chúng ta phát cho họ, đến giờ hoan nghênh họ đến ăn cơm. Chúng ta chuẩn bị sẵn cho họ, hoàn toàn là buffet chay. Sau này, tài chính của chúng ta càng ngày càng nhiều, chúng ta có thể cúng dường 200, 300, 400 suất ăn, từ từ tăng lên, đây là việc tốt. Điều này cũng không ảnh hưởng đến các nhà hàng khác, các nhà hàng khác phục vụ cho những người có thu nhập cao, chúng ta là dành cho người thu nhập thấp. Chúng ta là bố thí cúng dường, đây là việc tốt.

Được rồi, đã hết giờ, chúng tôi chỉ nói đến đây.